

Arrest

nr. 177 966 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing aangaande S.A. Abdullah (verder: eerste verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger en een soenniet van Arabische origine. U werd op 13.08.1995 geboren in Bagdad, waar u tot uw vertrek uit Irak heeft gewoond. U bent de broer van S.A. Saif (O.V. X).

Op 10.08.2015 is uw oom naar uw huis gekomen om met uw vader te praten. Buiten stonden er ondertussen twee sayed's van al Hashd al Shaabi te wachten. Toen deze vertrokken waren, zei uw vader aan u en uw broer Saif dat jullie over twee dagen zouden moeten gaan strijden met al Hashd al Shaabi en dat u uw land zou moeten verdedigen. Uw moeder werd kwaad en weigerde dit. De volgende

morgen, op 11.08.2015, bent u met uw broer Saif met een taxi richting Erbil vertrokken, op aanraden van uw moeder.

Vanuit Erbil reisde u verder in een vrachtwagen tot in Oostenrijk, waar u in Wenen het vliegtuig richting België heeft genomen. Rond 20.08.2015 kwam u in België aan, waar u en uw broer op 24.08.2015 een asielaanvraag hebben ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele identiteitskaart neer van uzelf en uw broer, kopieën van de nationaliteitsbewijzen van u en uw broer en kopieën van uw woonkaart en rantsoenkaart.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw oom en uw vader werden aangesproken door leden van al Hashd al Shaabi en dat u en uw broer S.A. Saif (O.V. 8.109.808) door hen verplicht werden om mee te gaan strijden (gehoorverslag dd. 07.03.2016, CGVS, p. 4). Om die reden vreest u te worden vermoord bij terugkeer naar Irak. Daarnaast vreest u het strenge islamitische geloof van uw vader en door hem te worden gedwongen om zich te verdiepen in en het aanhangen van de strenge islamleer. Na grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal echter geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent de gedwongen rekrutering voor al Hashd al Shaabi door hun twee leden, Meythem Hassan T. en Mohammed Hassan T., en uw vader en uw oom. Uit informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt immers dat sjiitische volksmilities in Irak een zeer solide steunbasis hebben onder de (sjiitische) bevolking en een grote aantrekkingskracht hebben op vrijwilligers om zich bij hen te voegen, omwille van het sociaal prestige dat lidmaatschap bij deze milities inhoudt en omwille van de financiële voordelen. Het CGVS vraagt zich dan ook luidop af waarom men precies tot bij uw oom en uw vader zou komen om u en uw broer gedwongen te rekruteren. Uit geen enkel element in uw verklaringen blijkt een gegronde reden waarom net u en uw broer – in tegenstelling tot deze informatie – dan wel het slachtoffer van dergelijke praktijk zouden zijn, en jullie aldus de uitzondering op de regel zouden zijn. Immers, gevraagd waarom ze u dan wilden rekruteren, antwoordt u: "Het was niet persoonlijk dat zij ons wilden. Ze hadden een tekort aan mensen en ze probeerden mensen te overtuigen. Ze namen mij en mijn broer Saif want mijn oudere broer heeft kinderen. Ze nemen niet zomaar iedereen" (CGVS, p. 7). Nogmaals gevraagd waarom dan precies u en uw broer, zegt u: "Omdat onze leeftijden goed zijn en we studeerden niet. Wij waren goedgekeurd volgens hen" (CGVS, p. 7). Deze door u aangehaalde elementen zijn echter in strijd met de informatie beschikbaar op het CGVS, waardoor uw verklaringen hieromtrent niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Deze informatie stelt namelijk, in tegenstelling tot wat u beweert, dat al Hashd al Shaabi een meer dan voldoende toestroom aan vrijwillige strijders heeft. Dat zij dan nog moeite zouden doen om niet-gemotiveerde jongeren gedwongen te rekruteren, zoals zou moeten blijken uit uw relaas, wordt dus volledig ontkracht door deze beschikbare informatie.

Daarnaast worden uw verklaringen met betrekking tot deze rekrutering verder onderuit gehaald door de volgende tegenstrijdigheden. Zo verklaren u en uw broer dat uw oudere broer Ahmed niet zou moeten gaan strijden omdat hij kinderen en een gezin heeft en dat ze niet zomaar iedereen nemen (CGVS, p. 7; CGVS S.A. Saif, p. 5, 17). Even later verklaart uw broer Saif echter dat uw broer Ahmed de plaats van u en Saif zou moeten innemen daar u en uw broer dit niet langer konden doen ("Maar vanaf dat we zijn vertrokken, hebben ze gezegd tegen hem: "als jij niet zal komen, moet je voor hen strijden". Hierdoor is mijn moeder vertrokken met hen naar Duitsland", CGVS S.A. Saif, p. 5). Bovenop het feit dat deze verklaringen intern tegenstrijdig zijn en dus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas serieus aantasten, zijn deze wederom niet in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan uw administratief werd toegevoegd). Zowel u als uw broer beweren daarnaast dat uw vader vermoord zou worden door al Hashd al Shaabi als hij zijn zonen niet zou sturen om mee te vechten (CGVS, p. 11 ; CGVS S.A. Saif, p. 8-9). Ook deze verklaringen stroken allerminst met de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). , waardoor geen geloof meer kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen en die van uw broer betreffende de poging tot rekrutering bij jullie thuis in augustus 2015 worden fundamenteel ondermijnd door de volgende incoherenties en tegenstrijdigheden. Allereerst verklaart u dat u zich op het moment dat uw oom bij u thuis kwam in de keuken bevond samen met het volledige gezin (CGVS, p. 5). Anderzijds verklaart uw broer dat hij zich op dat moment in zijn kamer bevond (CGVS S.A. Saif, p. 6). Wanneer u specifiek wordt gevraagd waar uw broer Saif zich op dat moment bevond, zegt u "ook in de keuken" (CGVS, p. 5). Na meermaals te zijn geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid blijft u vasthouden aan uw versie van de feiten (CGVS, p. 5-6), net zoals uw broer Saif aan zijn versie (CGVS S.A. Saif, p.16). Van twee broers die dezelfde feiten inroepen, kan toch redelijkwijs verwachten dat zij zich kunnen herinneren hoe alles zich heeft afgespeeld op het moment dat zij op de hoogte worden gebracht van hun probleem en waar zij zich op dat moment bevonden. Deze tegenstrijdigheid doet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten verder wankelen. Daarnaast verklaart uw broer Saif ook dat uw vader niets meer zou gezegd hebben na de mededeling over de rekrutering ("Nee, dat was het", CGVS S.A. Saif, p. 7). Uw vader zou volgens Saif ook niets uitgelegd hebben, noch een reden hebben gegeven (CGVS S.A. Saif, p. 9). Uzelf verklaart echter dat uw vader nog één en ander zou uitgelegd hebben, namelijk dat er een tekort zou zijn in het leger en dat ze jongeren nodig hebben om te gaan strijden. Hij zou ook uitgelegd hebben dat jullie als soennieten niet zomaar bij de pakken zouden mogen blijven zitten volgens al Hashd al Shaabi en dat het ook aan jullie was om het land te verdedigen (CGVS, p. 5, 7). Hiermee gepaard gaand spreken u en uw broer zich ook tegen wat betreft de reactie van uw vader op wat uw moeder zei. Uw moeder reageerde op dit nieuws door te zeggen dat jullie niet zouden moeten gaan vechten (CGVS, p. 6; CGVS S.A. Saif, p. 7). Volgens u werd hierop door uw vader niet meer gereageerd ("Mijn vader was stil"; "Nee, er is niets meer gezegd geweest", CGVS, p. 6). Uw broer Saif verklaart echter dat uw vader nog gereageerd zou hebben met: "Ik ben de oudste, zijn oom is de oudste, zij zullen strijden" (CGVS S.A. Saif, p. 7-8). Hoewel u zich beiden in dezelfde ruimte bevond, is het zeer opvallend dat u verschillende reacties zou gehoord hebben. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, houdt u vast aan uw versie en zegt u dat u niets heeft gehoord (CGVS, p. 6). De bovenstaande tegenstrijdigheden (waarvoor u en uw broer geen afdoende uitleg kunnen verschaffen, zie boven) doen andermaal serieuze twijfels rijzen bij wat er zich bij jullie thuis zou hebben afgespeeld in augustus 2015. Bovendien zijn u noch uw broer erin geslaagd om doorleefd en in detail te vertellen over wat er zich precies heeft afgespeeld bij u thuis. Alle spontaniteit ontbreekt in uw verklaringen. Van iemand die zegt dat hij de dood zal worden ingestuurd (CGVS, p. 6), kan op zijn minst verwacht worden dat hij hierover wel uitgebreide, overtuigende en doorleefde verklaringen kan afleggen. Dit is in casu niet het geval. Ten tweede haalt u aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Irak uw streng religieuze vader vreest (die bidt, de koran leest en alles indeelt naar haram/halal, CGVS, p. 10 + CGVS S.A. Saif p. 11-12). U en uw broer zouden namelijk door hem gedwongen worden om naar de moskee te gaan. U noch uw broer zijn er echter in geslaagd dit aannemelijk te maken, aangezien jullie hieromtrent bijzonder incoherente verklaringen over afleggen. Zo verklaart u aanvankelijk dat jullie vroeger veel naar de moskee gingen om meteen daarna te zeggen dat jullie maar drie weken voor jullie vertrek op vrijdag naar de moskee gingen en daarvoor niet. Later verklaart u dan weer dat u jaren geleden ook al naar de moskee ging (CGVS p. 8 & p. 10). Deze verklaringen zijn niet alleen onderling incoherent, ze zijn ook in strijd met de verklaringen van uw broer, die het in zijn verklaringen enkel over moskeebezoeken heeft de laatste vrijdagen voor jullie vertrek, daarvoor niet (CGVS S.A. Saif, p. 12, p. 17). Nog over deze moskeebezoeken leggen u en uw broer ook andere tegenstrijdigheden af. Zo zegt u niet te weten wie de imam van de moskee is (CGVS, p. 9). Op de vraag wie de imam was, verklaart uw broer Saif dan wel: "wat bedoel je met imam? Sheikh? Mohammed", maar zijn volledige naam weet hij niet (CGVS S.A., p. 12-13). Het is toch vreemd dat jullie amper de naam van de imam in de moskee zouden kennen als jullie daar door jullie vader tegen jullie zin werden heen gestuurd en deze imam tijdens de bewuste diensten zou opgeroepen hebben tot de gewapende jihad tegen soennieten zoals jullie beweren (CGVS, p. 8-9; CGVS S.A. Saif, p. 12). Verder verklaart u dat ook uw broers Ahmed en Saif, uw vader en uw ooms in de moskee waren ('dat was altijd met familieleden'); u haalt daarbij expliciet aan dat Ahmed er ook was en hij niet moest thuisblijven (CGVS p. 8-9). Uw broer Saif zegt het evenwel anders: "Ik en Abdallah. Ahmed verbleef thuis omdat er altijd iemand thuis moet blijven. Soms kwam Ahmed mee, heel soms" (CGVS S.A. Saif, p. 12). Jullie verklaringen lopen dus op dit vlak ook niet gelijk. Van twee broers die beweren dat ze door hun vader gedwongen werden naar de moskee te gaan waar ook andere familieleden aanwezig waren en waar door de imam werd opgeroepen tot de jihad, kan toch verwacht worden dat ze coherente verklaringen afleggen over een aantal elementen aangaande deze moskeebezoeken zoals hierboven opgesomd. Dit is hier niet het geval. Aldus doen deze tegenstrijdigheden doorheen jullie verklaringen grote vraagtekens rijzen bij het feit of u en uw broer door uw vader werden gedwongen om naar de moskee te gaan en kan bijgevolg allerm minst geconcludeerd worden dat de streng religieuze houding van jullie vader in jullie hoofde tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben geleid.

Op basis van bovenstaande elementen blijkt uit uw verklaringen dus niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie. De door u neergelegde originele identiteitskaarten, kopieën van nationaliteitsbewijzen, alsook kopieën van uw woon- en rantsoenkaart veranderen niets aan deze analyse daar ze louter betrekking hebben op persoonsgegevens van u en van uw broer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad

plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing aangaande S.A. Saif (verder: tweede verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger en een soenniet van Arabische origine. U werd op 23.01.1997 geboren in Bagdad waar u tot uw vertrek uit Irak ook heeft gewoond. U bent de broer van S.A. Abdullah (O.V. 8.109.809).

Op 10.08.2015 is uw oom naar uw huis gekomen om met uw vader te praten. Buiten stonden er ondertussen twee sayed's van al Hashd al Shaabi te wachten. Na een tijdje is uw vader naar de keuken gekomen en heeft hij u en uw broer Abdullah gezegd dat jullie over twee dagen zouden moeten gaan strijden met al Hashd al Shaabi en dat u uw land zou moeten verdedigen. Uw moeder werd kwaad en weigerde dit. De volgende morgen bent u met uw broer Abdullah met een taxi richting Erbil vertrokken, op aanraden van uw moeder.

Op 11.08.2015 hebben u en uw broer Abdullah Irak verlaten via Erbil. U reisde in een vrachtwagen tot in Oostenrijk, waar u in Wenen het vliegtuig richting België heeft genomen. Rond 20.08.2015 kwam u in België aan, waar u en uw broer op 24.08.2015 een asielaanvraag hebben ingediend.

U geeft ook aan de intentie te hebben om zich tot het christendom te bekeren.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele identiteitskaarten neer van uzelf en uw broer, kopieën van de nationaliteitsbewijzen van u en uw broer en kopieën van uw woonkaart en rantsoenkaart.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag beroept op dezelfde feiten die ook uw broer S.A. Abdullah (O.V. 8.109.809) aanhaalde, nl. . Zo beroept u zich op ook op het feit dat u door uw oom en vader verplicht zou zijn geweest om mee te strijden met al Hashd al Shaabi en . Om die reden vreest u te worden vermoord bij terugkeer naar Irak. Daarnaast haalt u het feit aan dat uw streng religieuze vader van u en uw broer zou verwachten zich te verdiepen in en het aanhangen van de strenge islamleer. Gezien in het kader van de asielaanvraag van uw broer wat dit betreft door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling niet kan worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw broer is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

"Uit uw verklaringen blijkt dat uw oom en uw vader werden aangesproken door leden van al Hashd al Shaabi en dat u en uw broer S.A. Saif (O.V. 8.109.808) door hen verplicht werden om mee te gaan strijden (gehoorverslag dd. 07.03.2016, CGVS, p. 4). Om die reden vreest u te worden vermoord bij terugkeer naar Irak. Daarnaast vreest u het strenge islamitische geloof van uw vader en door hem te worden gedwongen om zich te verdiepen in en het aanhangen van de strenge islamleer. Na grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal echter geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ten eerste kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent de gedwongen rekrutering voor al Hashd al Shaabi door hun twee leden, Meythem Hassan Thabed en Mohammed Hassan Thabed, en uw vader en uw oom. Uit informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt immers dat sjiitische volksmilities in Irak een zeer solide steunbasis hebben onder de (sjiitische) bevolking en een grote aantrekkingskracht hebben op vrijwilligers om zich bij hen te voegen, omwille van het sociaal prestige dat lidmaatschap bij deze milities inhoudt en omwille van de financiële voordelen. Het CGVS vraagt zich dan ook luidop af waarom men precies tot bij uw oom en uw vader zou komen om u en uw broer gedwongen te rekruteren. Uit geen enkel element in uw verklaringen blijkt een gegronde reden waarom net u en uw broer – in tegenstelling tot deze informatie – dan wel het slachtoffer van dergelijke praktijk zouden zijn, en jullie aldus de uitzondering op de regel zouden zijn. Immers, gevraagd waarom ze u dan wilden rekruteren, antwoordt u: "Het was niet persoonlijk dat zij ons wilden. Ze hadden een tekort aan mensen en ze probeerden mensen te overtuigen. Ze namen mij en mijn broer Saif want mijn oudere broer heeft kinderen. Ze nemen niet zomaar iedereen" (CGVS, p. 7). Nogmaals gevraagd waarom dan precies u en uw broer, zegt u: "Omdat onze leeftijden goed zijn en we studeerden niet. Wij waren goedgekeurd volgens hen" (CGVS, p. 7). Deze door u aangehaalde elementen zijn echter in strijd met de informatie beschikbaar op het CGVS, waardoor uw verklaringen hieromtrent niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Deze informatie stelt namelijk, in tegenstelling tot wat u beweert, dat al Hashd al Shaabi een meer dan voldoende toestroom aan vrijwillige strijders heeft. Dat zij dan nog moeite zouden doen om niet-gemotiveerde jongeren gedwongen te rekruteren, zoals zou moeten blijken uit uw relaas, wordt dus volledig ontkracht door deze beschikbare informatie.

Daarnaast worden uw verklaringen met betrekking tot deze rekrutering verder onderuit gehaald door de volgende tegenstrijdigheden. Zo verklaren u en uw broer dat uw oudere broer Ahmed niet zou moeten gaan strijden omdat hij kinderen en een gezin heeft en dat ze niet zomaar iedereen nemen (CGVS, p. 7; CGVS S.A. Saif, p. 5, 17). Even later verklaart uw broer Saif echter dat uw broer Ahmed de plaats van u en Saif zou moeten innemen daar u en uw broer dit niet langer konden doen ("Maar vanaf dat we zijn vertrokken, hebben ze gezegd tegen hem: "als jij niet zal komen, moet je voor hen strijden".

Hierdoor is mijn moeder vertrokken met hen naar Duitsland", CGVS S.A. Saif, p. 5). Bovenop het feit dat deze verklaringen intern tegenstrijdig zijn en dus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas serieus aantasten, zijn deze wederom niet in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan uw administratief werd toegevoegd). Zowel u als uw broer beweren daarnaast dat uw vader vermoord zou worden door al Hashd al Shaabi als hij zijn zonen niet zou sturen om mee te vechten (CGVS, p. 11 ; CGVS S.A. Saif, p. 8-9). Ook deze verklaringen stroken allerminst met de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). , waardoor geen geloof meer kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen en die van uw broer betreffende de poging tot rekrutering bij jullie thuis in augustus 2015 worden fundamenteel ondermijnd door de volgende incoherenties en tegenstrijdigheden. Allereerst verklaart u dat u zich op het moment dat uw oom bij u thuis kwam in de keuken bevond samen met het volledige gezin (CGVS, p. 5). Anderzijds verklaart uw broer dat hij zich op dat moment in zijn kamer bevond (CGVS S.A. Saif, p. 6). Wanneer u specifiek wordt gevraagd waar uw broer Saif zich op dat moment bevond, zegt u "ook in de keuken" (CGVS, p. 5). Na meermaals te zijn geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid blijft u vasthouden aan uw versie van de feiten (CGVS, p. 5-6), net zoals uw broer Saif aan zijn versie (CGVS S.A. Saif, p.16). Van twee broers die dezelfde feiten inroepen, kan toch redelijkwijds verwachten dat zij zich kunnen herinneren hoe alles zich heeft afgespeeld op het moment dat zij op de hoogte worden gebracht van hun probleem en waar zij zich op dat moment bevonden. Deze tegenstrijdigheid doet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten verder wankelen. Daarnaast verklaart uw broer Saif ook dat uw vader niets meer zou gezegd hebben na de mededeling over de rekrutering ("Nee, dat was het", CGVS S.A. Saif, p. 7). Uw vader zou volgens Saif ook niets uitgelegd hebben, noch een reden hebben gegeven (CGVS S.A. Saif, p. 9). Uzelf verklaart echter dat uw vader nog één en ander zou uitgelegd hebben, namelijk dat er een tekort zou zijn in het leger en dat ze jongeren nodig hebben om te gaan strijden. Hij zou ook uitgelegd hebben dat jullie als soennieten niet zomaar bij de pakken zouden mogen blijven zitten volgens al Hashd al Shaabi en dat het ook aan jullie was om het land te verdedigen (CGVS, p. 5, 7). Hiermee gepaard gaand spreken u en uw broer zich ook tegen wat betreft de reactie van uw vader op wat uw moeder zei. Uw moeder reageerde op dit nieuws door te zeggen dat jullie niet zouden moeten gaan vechten (CGVS, p. 6; CGVS S.A. Saif, p. 7). Volgens u werd hierop door uw vader niet meer gereageerd ("Mijn vader was stil"; "Nee, er is niets meer gezegd geweest", CGVS, p. 6). Uw broer Saif verklaart echter dat uw vader nog gereageerd zou hebben met: "Ik ben de oudste, zijn oom is de oudste, zij zullen strijden" (CGVS S.A. Saif, p. 7-8). Hoewel u zich beiden in dezelfde ruimte bevond, is het zeer opvallend dat u verschillende reacties zou gehoord hebben. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, houdt u vast aan uw versie en zegt u dat u niets heeft gehoord (CGVS, p. 6). De bovenstaande tegenstrijdigheden (waarvoor u en uw broer geen afdoende uitleg kunnen verschaffen, zie boven) doen andermaal serieuze twijfels rijzen bij wat er zich bij jullie thuis zou hebben afgespeeld in augustus 2015. Bovendien zijn u noch uw broer erin geslaagd om doorleefd en in detail te vertellen over wat er zich precies heeft afgespeeld bij u thuis. Alle spontaniteit ontbreekt in uw verklaringen. Van iemand die zegt dat hij de dood zal worden ingestuurd (CGVS, p. 6), kan op zijn minst verwacht worden dat hij hierover wel uitgebreide, overtuigende en doorleefde verklaringen kan afleggen. Dit is in casu niet het geval.

Ten tweede haalt u aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Irak uw streng religieuze vader vreest (die bidt, de koran leest en alles indeelt naar haram/halal, CGVS, p. 10 + CGVS S.A. Saif p. 11-12). U en uw broer zouden namelijk door hem gedwongen worden om naar de moskee te gaan. U noch uw broer zijn er echter in geslaagd dit aannemelijk te maken, aangezien jullie hieromtrent bijzonder incoherente verklaringen over afleggen. Zo verklaart u aanvankelijk dat jullie vroeger veel naar de moskee gingen om meteen daarna te zeggen dat jullie maar drie weken voor jullie vertrek op vrijdag naar de moskee gingen en daarvoor niet. Later verklaart u dan weer dat u jaren geleden ook al naar de moskee ging (CGVS p. 8 & p. 10). Deze verklaringen zijn niet alleen onderling incoherent, ze zijn ook in strijd met de verklaringen van uw broer, die het in zijn verklaringen enkel over moskeebezoeken heeft de laatste vrijdagen voor jullie vertrek, daarvoor niet (CGVS S.A. Saif, p. 12, p. 17). Nog over deze moskeebezoeken leggen u en uw broer ook andere tegenstrijdigheden af. Zo zegt u niet te weten wie de imam van de moskee is (CGVS, p. 9). Op de vraag wie de imam was, verklaart uw broer Saif dan wel: "wat bedoel je met imam? Sheikh? Mohammed", maar zijn volledige naam weet hij niet (CGVS S.A., p. 12-13). Het is toch vreemd dat jullie amper de naam van de imam in de moskee zouden kennen als jullie daar door jullie vader tegen jullie zin werden heen gestuurd en deze imam tijdens de bewuste diensten zou oproepen hebben tot de gewapende jihad tegen soennieten zoals jullie beweren (CGVS, p. 8-9; CGVS S.A. Saif, p. 12). Verder verklaart u dat ook uw broers Ahmed en Saif, uw vader en uw ooms in de moskee waren ('dat was altijd met familieleden'); u haalt daarbij expliciet aan dat Ahmed er ook was

en hij niet moest thuisblijven (CGVS p. 8-9). Uw broer Saif zegt het evenwel anders: "Ik en Abdallah. Ahmed verbleef thuis omdat er altijd iemand thuis moet blijven. Soms kwam Ahmed mee, heel soms" (CGVS S.A. Saif, p. 12). Jullie verklaringen lopen dus op dit vlak ook niet gelijk. Van twee broers die beweren dat ze door hun vader gedwongen werden naar de moskee te gaan waar ook andere familieleden aanwezig waren en waar door de imam werd opgeroepen tot de jihad, kan toch verwacht worden dat ze coherente verklaringen afleggen over een aantal elementen aangaande deze moskeebezoeken zoals hierboven opgesomd. Dit is hier niet het geval. Aldus doen deze tegenstrijdigheden doorheen jullie verklaringen grote vraagtekens rijzen bij het feit of u en uw broer door uw vader werden gedwongen om naar de moskee te gaan en kan bijgevolg allerm minst geconcludeerd worden dat de streng religieuze houding van jullie vader in jullie hoofde tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben geleid.

Op basis van bovenstaande elementen blijkt uit uw verklaringen dus niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie. De door u neergelegde originele identiteitskaarten, kopieën van nationaliteitsbewijzen, alsook kopieën van uw woon- en rantsoenkaart veranderen niets aan deze analyse daar ze louter betrekking hebben op persoonsgegevens van u en van uw broer."

Daarnaast haalt u ook aan dat u de intentie heeft om zich tot het christendom te bekeren. U bent er echter niet in geslaagd om het CGVS te overtuigen van uw bekeringsdrang daar u hierover in uw verklaringen zeer vaag en oppervlakkig blijft en u in algemeenheden blijft hangen. Uw drang tot bekering zou naar eigen zeggen voortvloeien uit het feit dat christenen geen terroristen zouden zijn, dat alle Europese landen veilig zijn en dat het christendom een open en aanvaardbaar geloof is (CGVS, p. 14-15); u slaagt er evenwel niet in te overtuigen dat uw bekeringsdrang diepgeworteld en oprecht is. Gevraagd waarom u zich wil bekeren, zegt u: "Ik heb gezien dat hier vrijheid is en dat er goedheid is en geen terrorisme. En ik zie dat de christelijke landen in vrede leven en dat er geen problemen zijn en dat het de hemel is hier" (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom u dan precies christen wil worden, zegt u dat uw vriendin christen was en haar vader haar toeliet om met u te praten (CGVS, p. 14). Een derde maal gevraagd waarom u zich wil bekeren, haalt u wederom aan dat er geen terrorisme is in het christendom en dat het een openbaar geloof is (CGVS, p. 15). U blijft met andere woorden steken bij uw argument dat er geen terrorisme zou zijn in het christendom en slaagt u er niet in om doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen over uw bekeringsdrang of over zaken die op een doordachte en weloverwogen keuze voor het christendom wijzen. Wanneer u dan gevraagd wordt om te vertellen over het christendom, blijft u bovendien beperkt tot het volgende: "Dat het een openbaar geloof is, ik heb nooit een christen gezien die terrorist is, die zichzelf heeft opgeblazen. Ik heb een nooit een christenland gezien dat niet in orde is" (CGVS, p. 15). Gevraagd wie Jezus is, antwoordt u dat u nu aan het studeren bent. Gevraagd wat u dan wel weet over het christendom, zegt u dat u op het internet aan het lezen bent (CGVS, p. 15).

Dergelijke verklaringen inzake uw kennis over het christendom, uw religieuze gevoelens en affiniteiten en uw bekeringsdrang tot specifiek het christendom zijn echter maar oppervlakkig en weinig doorleefd te noemen. Van iemand die zich aan het inlezen is en zich aan de studie van zijn toekomstige geloof wijdt zoals u zelf aangeeft (CGVS, p. 15), kan toch verwacht worden dat hij hierover meer overtuigende en diepere verklaringen kan afleggen. Het feit dat u zelfs over Jezus (dé centrale figuur in het christendom) niets kan zeggen, staat haaks op de door u aangehaalde bekeringsdrang. U blijft daarbij steken in algemeenheden en in hetzelfde oppervlakkige element over terrorisme dat u blijft herhalen. Bovenstaande elementen doen bijgevolg concluderen dat, hoewel u beweert reeds enige tijd aan het studeren te zijn, u bezwaarlijk als christen kan beschouwd worden en dat uw vermeende bekeringsdrang die u opwerpt als asielmotief niet als oprecht maar wel als opportunistisch beschouwd dient te worden. Hieruit blijkt duidelijk dat u vooralsnog geen geloofsactiviteiten heeft. Uw verklaringen getuigen dientengevolge van bijzonder weinig interesse in het zich bekeren tot het christendom. Hieruit dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om de door u aangehaalde bekeringsdrang voor het CGVS aannemelijk te maken.

Uw identiteitskaart en kopieën van uw nationaliteitsbewijs, woonkaart en rantsoenkaart bevatten enkel informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn bijgevolg niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw broer zouden kunnen beïnvloeden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn

om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken

gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1, A van het Verdrag van Genève; van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet; van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering *juncto* de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 EVRM *juncto* schending artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekers argumenteren inzake het eerste middel als volgt:

"Verzoekers vrezen bij een eventuele terugkeer om gedwongen gerekruteerd te worden door Al Hashd Al shaabi.

Verzoekers vrezen onmenselijk en vernederend behandeld te worden door hun vader omdat ze gedwongen worden om het strenge Islamitische geloof te volgen. De heer Saif wil zijn vader helemaal niet gehoorzamen en hij heeft interesse tot het Christendom. Bij een eventuele terugkeer zullen ze het risico lopen om vervolgd te worden als afvallige personen.

Dit betekent voor verzoekers om te doden of gedood te worden. Verzoekers willen noch doden noch gedood worden!

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat ze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Dat dit middel gegrond is."

In het tweede middel wordt schending aangevoerd *"van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

Verzoekers stellen in het tweede middel:

"Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen

aantonen. Immers, volgens verweerster zouden de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig en niet geloofwaardig zijn.

Tegenstrijdige en onnauwkeurig verklaringen zijn op zich niet voldoende om te besluiten tot een weigering van de vluchtelingenstatus. De onderzoeker heeft de verantwoordelijkheid om dergelijke verklaringen te evalueren in het licht van de verschillende omstandigheden van het dossier.

Verweerster verwijst naar de landeninformatie en stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers gedwongen worden om zich aan te sluiten bij de volksmilities. Verzoeker menen dat de informatie van verweerster niet up to date is. Verzoeker menen dat bij Al Hashd Al Shaabi veel Soennieten gedwongen worden om zich bij hun aan te sluiten.

Verweerster heeft gewoon een verkeerde vraag gesteld aan haar dienst CEDOCA.

De vraag moest zijn of er soennieten ook gedwongen worden om mee te vechten met Al Hashd Al Shaabi.

Verzoeker meent dat ook soennieten meevechten met deze militie. Ter staving hiervan wensen ze te verwijzen naar de hieronder staande rapporten: (...)

Verwijzend naar het bovenstaande rapport menen verzoekers dat van Al Shaabi alles mag verwacht worden. Het is in die zin onduidelijk voor verzoekers wat de intentie van Al Shaabi was.

Gedwongen rekruteringen te gebruiken om hem weg te jagen uit de wijk?

Of iets anders?

(...)

Verzoekers menen dat het niet redelijk is om van hun te verwachten exact te zeggen waar ze zich bevinden in de woning wanneer hun oom op bezoek kwam. Niemand registreert zijn bewegingen in zijn eigen woning.

De grens tussen keuken of slaapkamer is geen 50 meter maar 2-3 meter. Het is in die zin niet redelijk om een exact antwoord te verwachten.

Verweerster hecht ten onrechte geen geloof aan het feit dat verzoekers gedwongen werden door hun vader om het strenge Islamitische geloof te volgen. Hiervoor verwijst verweerster naar de moskeebezoeken.

Verzoekers menen dat dit punt niet voldoende is om na te gaan of ze inderdaad gedwongen worden.

Verweerster heeft nagelaten om door te vragen of er een verschil was in leven van verzoekers in verleden en heden.

Wanneer werden ze gedwongen om het strenge geloof te volgen?

Waarom werden ze gedwongen?

Was hun vader altijd zo streng?

Verweerder heeft nagelaten om op een redelijke en objectieve wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met de gedwongen rekrutering van verzoekers

Zij geen rekening houdt met het feit dat van verzoekers gedwongen werden om het strenge geloof te volgen

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

Inzake de schending van artikel 3 EVRM *juncto* schending van artikel 48/4,§ 2, c van de vreemdelingenwet stellen verzoekers dat in hun regio sprake is van willekeurig geweld. Ter staving citeren zij landeninformatie.

2.1.2. Ter terechtzitting brengen verzoekers twee documenten bij.

Het eerste document betreft een psychologisch verslag aangaande eerste verzoeker Abdullah. Dit document stelt dat hij lijdt aan PTSS en mantelzorger is van zijn broer Saif (tweede verzoeker) die lijdt aan een ernstige psychotische stoornis.

Het tweede document betreft een psychologisch verslag aangaande tweede verzoeker Saif. Dit attest stelt dat hij lijdt aan PTSS en ook aan een ernstige psychotische stoornis met waanbeelden en hallucinaties. Saif heeft weinig realiteitsbesef en geeft mogelijks onsamenhangende en tegenstrijdige informatie.

2.1.3. Verweerder bezorgt de Raad op 17 augustus 2016 een aanvullende nota met volgende elementen: "COI Focus Irak: de actuele veiligheidssituatie in Bagdad van 23 juni 2016" en een document d.d. 24 juni 2016 getiteld "Irak: vrijwillige terugkeer".

Verweerder bezorgt de Raad op 18 augustus 2016 een tweede aanvullende nota inhoudend: "COI Focus: "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016".

Verweerder bezorgt de Raad op 22 augustus 2016 een derde aanvullende nota met als nieuw element: *"Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8 – 14"* d.d. 16 augustus 2016.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Omtrent de vluchtelingenstatus

Inzake de ongeloofwaardig geachte vrees voor vervolging omwille van gedwongen rekrutering door een sjjiitische militie stellen verzoekers: *"Verweester verwijst naar de landeninformatie en stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers gedwongen worden om zich aan te sluiten bij de volksmilities. Verzoeker menen dat de informatie van verweester niet up to date is. Verzoeker menen dat bij Al Hashd Al Shaabi veel Soennieten gedwongen worden om zich bij hun aan te sluiten."*

Omtrent voormeld argument moet worden opgemerkt dat verzoekers geen begin van bewijs bijbrengen waaruit blijkt dat de informatie van verweerder niet actueel is. De landeninformatie die in het verzoekschrift wordt geciteerd maakt evenmin melding van gedwongen rekrutering door sjjiitische milities. Deze landeninformatie stelt dat de sjjiitische milities ongestraft misbruik maken van hun machtspositie en dat sommige stammen bestaan uit soennieten en sjjieten; uit deze informatie blijkt echter niet dat de sjjiitische milities soennieten dwingen om toe te treden. De bestreden beslissingen oordelen terecht dat verzoekers geen vrees aannemelijk kunnen maken dat ze het risico lopen op gedwongen rekrutering.

Verzoekers stellen dat verweerder onterecht geen geloof hecht aan het feit dat verzoekers gedwongen worden om het strenge Islamitische geloof van hun vader te volgen; verzoekers stellen dat verweerder veronachtzaamd heeft dienaangaande een aantal vragen te stellen. De Raad stelt vast dat verzoekers een aantal vragen bijbrengen die verweerder niet heeft gesteld; hieromtrent kan worden opgemerkt dat er verzoekers niets in de weg stond om deze voorgestelde vragen in het verzoekschrift zelf te beantwoorden aangezien het vragen betreffen die tot hun persoonlijke levenssfeer behoren.

De bestreden beslissingen stellen: *"Daarnaast worden uw verklaringen met betrekking tot deze rekrutering verder onderuit gehaald door de volgende tegenstrijdigheden. Zo verklaren u en uw broer dat uw oudere broer Ahmed niet zou moeten gaan strijden omdat hij kinderen en een gezin heeft en dat ze niet zomaar iedereen nemen (CGVS, p. 7; CGVS S.A. Saif, p. 5, 17). Even later verklaart uw broer Saif echter dat uw broer Ahmed de plaats van u en Saif zou moeten innemen daar u en uw broer dit niet langer konden doen ("Maar vanaf dat we zijn vertrokken, hebben ze gezegd tegen hem: "als jij niet zal komen, moet je voor hen strijden". Hierdoor is mijn moeder vertrokken met hen naar Duitsland", CGVS S.A. Saif, p. 5). Bovenop het feit dat deze verklaringen intern tegenstrijdig zijn en dus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas serieus aantasten, zijn deze wederom niet in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan uw administratief werd toegevoegd). Zowel u als uw broer beweren daarnaast dat uw vader vermoord zou worden door al Hashd al Shaabi als hij zijn zonen niet zou sturen om mee te vechten (CGVS, p. 11 ; CGVS S.A. Saif, p. 8-9).*

Ook deze verklaringen stroken allerm minst met de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). , waardoor geen geloof meer kan gehecht worden aan uw asielrelaas."

Voormelde motivering vindt steun het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet weerlegd. Deze motivering wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Voormelde vaststellingen volstaan om de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekers inzake de gedwongen rekrutering door een sjitische militie vast te stellen. Kritiek op het overtollig motief inzake de omstandigheden tijdens de poging tot rekrutering (in casu de plaats waar de verzoekers zich in huis bevonden) kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

De bestreden beslissing stelt inzake tweede verzoeker Saif: *"Daarnaast haalt u ook aan dat u de intentie heeft om zich tot het christendom te bekeren. U bent er echter niet in geslaagd om het CGVS te overtuigen van uw bekeringsdrang daar u hierover in uw verklaringen zeer vaag en oppervlakkig blijft en u in algemeenheden blijft hangen. Uw drang tot bekering zou naar eigen zeggen voortvloeien uit het feit dat christenen geen terroristen zouden zijn, dat alle Europese landen veilig zijn en dat het christendom een open en aanvaardbaar geloof is (CGVS, p. 14-15); u slaagt er evenwel niet in te overtuigen dat uw bekeringsdrang diepgeworteld en oprecht is. Gevraagd waarom u zich wil bekeren, zegt u: "Ik heb gezien dat hier vrijheid is en dat er goedheid is en geen terrorisme. En ik zie dat de christelijke landen in vrede leven en dat er geen problemen zijn en dat het de hemel is hier" (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom u dan precies christen wil worden, zegt u dat uw vriendin christen was en haar vader haar toeliet om met u te praten (CGVS, p. 14). Een derde maal gevraagd waarom u zich wil bekeren, haalt u wederom aan dat er geen terrorisme is in het christendom en dat het een openbaar geloof is (CGVS, p. 15). U blijft met andere woorden steken bij uw argument dat er geen terrorisme zou zijn in het christendom en slaagt u er niet in om doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen over uw bekeringsdrang of over zaken die op een doordachte en weloverwogen keuze voor het christendom wijzen. Wanneer u dan gevraagd wordt om te vertellen over het christendom, blijft u bovendien beperkt tot het volgende: "Dat het een openbaar geloof is, ik heb nooit een christen gezien die terrorist is, die zichzelf heeft opgeblazen. Ik heb een nooit een christenland gezien dat niet in orde is" (CGVS, p. 15). Gevraagd wie Jezus is, antwoordt u dat u nu aan het studeren bent. Gevraagd wat u dan wel weet over het christendom, zegt u dat u op het internet aan het lezen bent (CGVS, p. 15).*

Dergelijke verklaringen inzake uw kennis over het christendom, uw religieuze gevoelens en affiniteiten en uw bekeringsdrang tot specifiek het christendom zijn echter maar oppervlakkig en weinig doorleefd te noemen. Van iemand die zich aan het inlezen is en zich aan de studie van zijn toekomstige geloof wijdt zoals u zelf aangeeft (CGVS, p. 15), kan toch verwacht worden dat hij hierover meer overtuigende en diepere verklaringen kan afleggen. Het feit dat u zelfs over Jezus (dé centrale figuur in het christendom) niets kan zeggen, staat haaks op de door u aangehaalde bekeringsdrang. U blijft daarbij steken in algemeenheden en in hetzelfde oppervlakkige element over terrorisme dat u blijft herhalen. Bovenstaande elementen doen bijgevolg concluderen dat, hoewel u beweert reeds enige tijd aan het studeren te zijn, u bezwaarlijk als christen kan beschouwd worden en dat uw vermeende bekeringsdrang die u opwerpt als asielmotief niet als oprecht maar wel als opportunistisch beschouwd dient te worden. Hieruit blijkt duidelijk dat u vooralsnog geen geloofsactiviteiten heeft. Uw verklaringen getuigen dientengevolge van bijzonder weinig interesse in het zich bekeren tot het christendom. Hieruit dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om de door u aangehaalde bekeringsdrang voor het CGVS aannemelijk te maken."

In het verzoekschrift wordt geen poging ondernomen om voormelde motivering te weerleggen. Deze terechte en pertinente motivering wordt dan ook door de Raad hernomen.

De psychologische verslagen die ter terechtzitting worden neergelegd kunnen de teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. De attesten zijn opgesteld op basis van de verklaringen van verzoekers en de psycholoog kan het waarheidsgehalte van de verklaringen aangaande de omstandigheden van hun vertrek naar het buitenland niet inschatten. De psycholoog doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak. Een psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin geestelijke problemen werden opgelopen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Omtrent de subsidiaire beschermingsstatus

2.2.3.1. Verzoekers citeren in het verzoekschrift drie artikelen inzake aanslagen die zich voordeden in april en mei 2016. De verwijzing naar deze drie artikelen kan echter de uitgebreide motivering niet weerleggen die besluit dat er in Bagdad actueel geen situatie is die beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt immer terecht op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde, de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 9, 11 en 13) als de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiiten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op voormelde vaststellingen vallen verzoekers niet onder de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.2.3.2. Inzake eerste verzoeker Abdullah wordt tevens vastgesteld dat hij ingevolge de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet valt onder de bepalingen van artikel 48/4, § 2, a) en artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Om dezelfde reden als hoger vermeld (sub 2.2.2.) kan het psychologische attest immers niet leiden tot de geloofwaardigheid van zijn relaas. Derhalve komt hij niet in aanmerking voor de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b). Daargelaten de vraag naar een verblijfsrecht op humanitaire gronden, waarvoor de Raad ingevolge voorliggende procedure niet bevoegd is, kan het feit dat hij mantelzorger is voor zijn broer Saif in zijn hoofde geen ernstig risico op ernstige schade inhouden.

2.2.3.3. Inzake tweede verzoeker Saif dient wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus te worden gewezen op de grotere risico's voor soennieten in Bagdad. De loutere aanwezigheid als soenniet in Bagdad houdt geen reëel risico in op ernstige schade, maar *in casu* dient verzoekers persoonlijke situatie in ogenschouw te worden genomen.

Verzoeker kampt met een mentale handicap, *in casu* een ernstige psychotische stoornis met waanbeelden en hallucinaties (psychologisch verslag Fedasil neergelegd ter terechtzitting). Ter terechtzitting blijkt dit ook duidelijk uit zijn gedragingen.

Hierdoor kan het reële risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker als hoger dan zijn broer worden ingeschat en komt hij derhalve in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de eerste verzoekende partij Abdullah SAMEER ALI geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de tweede verzoekende partij Saif SAMEER ALI toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS